

DÜNYA
EDEBİYATI
ÜZERİNE

DİYALOGLAR

AYFER TUNÇ
MURAT GÜLSOY

AYFER TUNÇ
MURAT GÜLSOY

Dünya Edebiyatı Üzerine
DİYALOGLAR

Can Çağdaş

Dünya Edebiyatı Üzerine: Diyaloglar, Ayfer Tunç - Murat Gülsoy

© 2022, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Eylül 2022, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 3 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Yayına hazırlayan: Mevsim Yenice

Düzeltili: Ebru Aydın

Mizanpaj: Atahan Sıralar

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak tasarımı: Ezgi Arslan / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Türkmenler Matbaacılık Reklam San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 43087

ISBN 978-975-07-5835-5

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750758355

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

AYFER TUNÇ
MURAT GÜLSOY

Dünya Edebiyatı Üzerine
DİYALOGLAR

DENEME

Yayına hazırlayan

Mevsim Yenice

♥can

AYFER TUNÇ 1964'te Adapazarı'nda doğdu. Erenköy Kız Lisesi'ni ve İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. İlk öykü kitabı 1989'da yayımlanan *Saklı*'dır. Yazar bu kitabını daha sonra *Evvelotel* adlı öykü kitabıyla birleştirerek *Evvelotel-Saklı* adıyla yayımladı. Diğer öykü kitapları *Mağara Arkadaşları*, *Aziz Bey Hadisesi* ve *Taş-Kâğıt-Makas*'tır. *Taş-Kâğıt-Makas*'ın içinde yer alan kısa romanı *Suzan Defter*'i 2013'te; *Aziz Bey Hadisesi*'ndeki kitaba adını veren eseri 2014'te bağımsız olarak yayımladı. Bu iki kitapta yer alan diğer kısa öyküleri *Kırmızı Azap* ismiyle kitaplaştırdı. Sait Faik'in öykülerinden hareketle TRT için yazdığı *Havada Bulut* adlı senaryosu 2002'de, Orhan Kemal'in aynı adlı romanından uyarladığı *72. Koşuş* adlı senaryosu 2010'da çekildi. Mezun olduğu Erenköy Kız Lisesi'nin kütüphanesine 3 Aralık 2021'de Ayfer Tunç'un adı verildi. Ancak Mayıs 2022'de hiçbir gerekçe gösterilmeden kaldırıldı ve yerine Erenköy Kız Lisesi mezunu olmayan bir yazarın adı konuldu. Ayfer Tunç'un *Kapak Kızı* (1992), *Bir Deliler Evinin Yalan Yanlış Anlatılan Kısa Tarihi* (2009), *Yeşil Peri Gecesi* (2010), *Dünya Ağrısı* (2014), *Âşıklar Delidir ya da Yazı Tura* (2018) ve *Osman* (2020) adlı romanlarının yanı sıra *Memleket Hikâyeleri* (İletişim Yayınları, 2012) adlı anı-öykü kitabı, *Bir Mâniniz Yoksa Annemler Size Gelecek* (2001), "*Ömür Diyorlar Buna*" (2007) adlı yaşantı kitapları, Oya Ayman'la birlikte yazdığı *İkiyüzlü Cinsellik* (1994) adlı bir inceleme kitabı ve *Harflere Bölünmüş Zaman* adlı bir e-kitabı vardır.

MURAT GÜLSOY, 1992-2002 yılları arasında arkadaşlarıyla *Hayalet Gemi* dergisini çıkardı. *Bu Kitabı Çalın* adlı kitabıyla 2001 Sait Faik Hikâye Armağanı'nı, *Bu Filmin Kötü Adamı Benim* adlı romanıyla 2004 Yunus Nadi Roman Ödülü'nü, *Baba Oğul ve Kutsal Roman* adlı kitabıyla 2013 Notre Dame de Sion Edebiyat Ödülü'nü, *Gölgeler ve Hayaller Şehrinde* adlı romanıyla da 2014 Sedat Simavi Edebiyat Ödülü'nü kazandı. Kitapları çeşitli dillere çevrilen Murat Gülsoy, Boğaziçi Üniversitesi'nde öğretim üyesi, mühendislik ve yaratıcı yazarlık dersleri veriyor; sadece yazmayı değil, yazmak üzerine düşünmeyi de seviyor.

muratgulsoy.wordpress.com

İçindekiler

<i>Verba Volant, Scripta Manent!</i> Söz Uçar, Yazı Kalır	11
1. <i>Uzak Yıldız</i> , Roberto Bolaño	15
2. <i>Felaketzedeler Evi</i> , Guillermo Rosales	40
3. <i>Beton</i> , Thomas Bernhard	68
4. <i>Kör Baykuş</i> , Sâdık Hidâyet	97
5. <i>Mahcubiyet ve Haysiyet</i> , Dag Solstad	122
6. <i>Su Kürü</i> , Sophie Mackintosh	150
7. <i>Vejetaryen</i> , Han Kang	172
8. <i>Doppler</i> , Erlend Loe	199
9. <i>Kızıl Veba</i> , Jack London	233
10. <i>Kâğıt Ev</i> , Carlos María Domínguez	249

Verba Volant, Scripta Manent! Söz Uçar, Yazı Kalır

Bir gün bir edebiyat dergisi, ikimizin de en sevdiği yazarlardan biri olan John Fowles'tan Kafka hakkında bir yazı yazmasını ister. Fowles seve seve kabul eder. Her ne kadar bütün kitaplarını yirmi yıl önce, Oxford'da öğrenciyken okumuş olsa da Kafka saygı ve hayranlık duyduğu bir yazardır, onun hakkında yazmak bir tür edebî borç sayılır. Çalışma masasına oturur, kalemi eline alır ve okuduğu onca Kafka kitabından aklında hiçbir şey kalmadığını hayretle fark eder. Birbirinden etkileyici ve ufuk açıcı denemelerini topladığı *Zaman Tüneli* kitabının "Kafka'dan Hatırladıklarım" başlıklı denemesinde, bu durumu şöyle anlatır: "Ben Kafka'dan, bir adamın yatakta yatarken hammamböceğine dönüşmesi dışında tek bir sahne bile hatırlamıyorum." (s. 162)¹

Biz de tıpkı Fowles ve herkes gibi okuduğumuz kitapları aradan zaman geçtikçe unutmaya başlıyoruz. Önce ayrıntılar siliniyor, ardından ana olaylar belirsizleşiyor, derken karakterler kayboluyor ve sonunda belki elimizde tek bir cümleyle kalakalıyoruz. John Fowles da bu denemesinde Kafka bile yazmış olsa, okuduğu romanları unuttuğunu, okuduklarından geriye zihnine çakılmış güçlü bir imge kaldığını söylüyor ve kitap okumanın anlamı üzerine düşünüyor. Unutacaksa okumanın anlamı nedir?

Okuduğumuz öykü ve romanların ayrıntılarını, bazen ana olay örgülerini bile unutuyoruz ama okuduklarımızın ta-

1. John Fowles, *Zaman Tüneli:Denemeler ve Notlar*, çev. Süha Sertabiboğlu, Ayrıntı Yayınları, İstanbul, 2004.

mamen uçup gittiğini söylemek de çok zor. Bir ırmağın aktığı yatağını şekillendirmesi gibi okuduklarımız zihnimizi değiştiriyor, kalıcı izler bırakıyor. Okuduğumuz kitaplar bizi etkiliyor, derinden değiştiriyor.

Diyaloglar adlı etkinlik dizisinde, öncelikle iki okur olarak kitapları ele alıp üzerlerinde konuşuyoruz. Yazmanın mutfağında bulunmanın getirdiği bakış da, bu okuma ve değerlendirme sürecine dahil oluyor. Okuduğumuz kitap üzerine düşüncülerimiz ve aldığımız notlarla buluşmaya geldiğimizde ikimizin de aklında acaba o nasıl okudu, nerelere dikkat etti, hangi bölümlerinden etkilendi gibi sorular oluyor. Önceden prova yapmıyoruz, söyleyeceklerimizi birbirimizle paylaşmıyoruz. Hatta dilimizin ucuna bile gelse etkinlikte konuşalım diyerek susuyoruz. Kimi zaman diğerimizin söyleyeceğini tahmin ettüğümüz için, kimi zaman da tamamen şaşırtıcı bir noktayı bulup çıkardığı için etkinlik bizim için zevkli bir okuma-tartışma deneyimine dönüşüyor.

Diyaloglar dizisine başladığımızda önceliği bizi biz yapan yazarlara verdik. Ardından az bilinen başyapıtlar olarak nitelendiğimiz bir diziyle devam ettik. Sonra edebiyatın genç kaynaklarına yöneldik. Dünya edebiyatından genç veya Türkçeye yeni çevrildiği için genç saydığımız yazarları mercek altına aldık. Bir kitapla derinlemesine ilişki kurmanın en verimli yollarından birinin onun üzerine farklı bakış açılarıyla tartışmak olduğunu *Diyaloglar* sayesinde bir kez daha deneyimlemiş olduk.

Söz uçar yazı kalır. Can Yayınları elinizdeki bu kitapla bizim bu deneyimimizi kayda geçirmiş oluyor. Bu kitapta pek çok kişinin emeği ve katkısı var. Öncelikle *Diyaloglar* etkinliğini Boğaziçi Üniversitesi Nâzım Hikmet Kültür ve Sanat Araştırma Merkezi adına gerçekleştirdiğimizi belirtelim. Bu yolculuğun bir kısmında bize ev sahipliği yapan Özel Saint-Michel Fransız Lisesi'nin değerli yöneticilerine teşekkür ediyoruz.

Afişlerimizi tasarlayan, etkinliğimizin sesiyle sözüyle, görüntüsüyle sosyal medyada yayınlanmasını sağlayan dönemde Boğaziçi Üniversitesi Nâzım Hikmet Kültür ve Sanat Araştırma Merkezi koordinatörü Buket Okucu'ya teşekkür ediyoruz.

Bu kitabın gerçekleşmesini sağlayan Can Yayınları'ndan Genel Yayın Yönetmeni Cem Akaş'a, çağdaş edebiyat dizisi editörü Cem Alpan'a teşekkür ediyoruz.

Kördüğüm halindeki söyleşmelerimizi deşifre eden, düzenleyen ve okunur, anlaşılır hale getiren değerli yazar dostumuz Mevsim Yenice'ye teşekkür ediyoruz.

Pandemi öncesinde gerek Saint-Michel Lisesi'nin gerek Boğaziçi Üniversitesi'nin salonlarına gelerek bizi dinleyen ve destekleyen, pandemi boyunca bizi sosyal medyadan takip eden ve YouTube kayıtlarımızı dinleyen okurlarımız ve dinleyicilerimize teşekkür ediyoruz.

Yeni diyaloglarda, dünya edebiyatının genç ve yeni yazarlarıyla buluşmak üzere.

Ayfer Tunç, Murat Gülsoy

UZAK YILDIZ

Murat Gülsoy: Bu bölümde Roberto Bolaño'nun *Uzak Yıldız* isimli kitabından söz edeceğiz. Roberto Bolaño 1953 doğumlu bir yazar. Kendisini 2003'te, elli yaşındayken kaybetmişiz. Buna rağmen, hayatına birçok önemli roman, öykü, deneme, şiir sığdırmış ve Latin Amerika edebiyatının önde gelen isimlerinden biri olmayı başarmış. Bir zamanlar Márquez'le başlayan efsanevi kuşaktan sonraki yeni Latin Amerika edebiyatçıları içerisinde önemle anılan, Latin Amerika'nın Nobel Ödülü denilen ödülleri almış çok saygın bir yazar olduğunu söyleyebiliriz. Şili doğumlu. Çocukluğunu Şili'de, ilköğrenimini Meksika'da geçirmiş. Sonra da Avrupa'ya gidip Katalonya'ya yerleşmiş. Birçok işte çalışmış. *Vahşi Hafiyeler* ve 2666 önemli eserlerinden. *Uzak Yıldız; Amerika'da Nazi Edebiyatı*¹ isimli kitabında anlattığı kurgusal yazarlardan birinin hayatını genişleterek kaleme aldığı bir eser. Eleştirmenler, Roberto Bolaño'nun önceki eserlerinden bir karakteri ya da unsuru alıp geliştirerek, ismini bağlamını değiştirerek yazmasına dikkat çekiyorlar.

Ayfer Tunç: Bunu, aynı bağlam veya yapı içinde yeni eserler üretmeyi bugüne kadar en sistematik, en başarılı

1. *La literatura nazi en América.* (Y.N.)

yapanın Faulkner'ın olduğunu düşünüyorum. William Faulkner'ın Yoknapatawpha adında hayali bir ülke yaratıp, oradaki çeşitli karakterlerin romanlarını yazdığını biliyoruz. Ülkede yaşayanlar birbirini tanıyordu. *Döşegimde Ölürlen*'in doktoru *Çılgın Palmiyeler*'de tekrar karşımıza çıkıyordu örneğin. Bir romanındaki yan karakter avukat, *Kutsal Sığınak*'ta kızı savunan avukata dönüşüyordu. *Sartoris*'teki bankanın tarihi, yine romanlarının birinde anlatılıyordu. Yazarın hayali bir dünya kurup, o dünyadan bütün edebiyatını devşirmesini çok seviyorum. Elindeki malzemeyle yeniden bir şey üretmek biraz resimdeki pentimentoya benziyor. Resmin üstüne tekrardan resim yaparsın ve iki resim üst üstedir. Bolaño'ya gelirse, ben Can Yayınları'ndan çıkan kitaplarını okudum. Daha önce Metis'ten çıkıyordu, hep duymama rağmen bir türlü sıra gelmemişti. Pek çok edebiyat eserini severek ve zevkle okuyorum ama *Uzak Yıldız*'ı elimden hiç bırakmamak arzusuyla, çocukluğa dair bir hisle okudum. Bunu çok değerli buluyorum. *Uzak Yıldız* benim dünyama uygun bir anlatı tarzına sahip. Bol karakterli, gizemli, sisli, aynı zamanda alegorik, ince bir esprisi ve müthiş bir detaycılığı var. Sonra, *Tılsım*, *Mösyö Pain* ve *Katil Orospular*'ı okudum. Şu anda *Vahşi Hafiyeler* ve 2666'yı hevesle bekliyorum. Bolaño, Borges'in izini süren bir yazar ama onun gibi kısa metinler ve spesifik konuları yazmadığını, daha kapsayıcı olduğunu söyleyebiliriz. Sanki metinlerinde bir sürü Borges geziyor. Ondan çok etkilenmiş ve etkilendiği şeyi alıp üstüne bir yapı kurmuş. Öyle ki, ilk okuduğumda sayfanın altında "Borges'in falanca metninden alınmıştır" ibaresi göreceğimi sandım.

M.G.: *Uzak Yıldız*'ın, *Amerika'da Nazi Edebiyatı* adlı romanının son bölümünden yaratıldığını az evvel söylemiştik. İsmine dikkat edelim; *Amerika'da Nazi Edebiyatı*! Roman değil de, olsa olsa bir inceleme kitabı ya da ansiklopedi hissi uyandıran bir başlık.

[...] son bölümünde, Şili Hava Kuvvetleri'nden Teğmen Ramírez Hoffman'ın hikâyesi biraz üstünkörü de olsa (taş çatlasa yirmi sayfada) anlatılıyordu. Bana bu hikâyeyi, Afrika'da birbiri ardına patlak veren savaşların ölümüne gediklisi vatandaşım Arturo B. anlatmıştı; ancak ortaya çıkan metin onu tatmin etmedi (s. 13).

Arturo B.'nin, Bolaño'nun kendisinin yazıdaki karşılığı, personalarından biri olduğunu söyleyebiliriz.

A.T.: Bildiğim kadarıyla çok persona, müstear isimler kullanan bir yazar. Bir yandan karakterlerini de böyle kurduğuna şahit oluyoruz. Temel meselesi; gizem, kayboluş, yeniden ortaya çıkma, bir görünüp bir kaybolma diyebiliriz ve bu durum da Güney Amerika'nın tarihini simgeliyor.

M.G.:

La Literatura Nazi'nin son bölümü, kendinden önce gelen edebî grotesk bölümün kontrpuanını, hatta tam karşı kutbunu göstermeye ayrılmıştı, Arturo başka hikâyelerin aynası ya da patlaması değil, sadece kendi kendinin aynası ve patlaması olacak daha uzun bir hikâye olsun istiyordu, işte bu yüzden bir buçuk ay boyunca Blanes sahilindeki evime kapandık, kitabın son bölümünü elimize alıp, onun rüyalarıyla kâbuslarının peşinde, okurun şu anda elinde tuttuğu romanı oluşturduk. Görevim içkileri hazırlamaktan, kitap karıştırmaktan ve hem onu hem de Pierre Menard'ın günden güne ete kemiğe bürünen hayaletiyle, tekrarlanan birçok paragrafın atılıp atılmayacağını tartışmaktan ibaretti (s. 13).

Bahsettiği Pierre Menard, Borges'in bir öyküsünün kahramanı. "Borges'in öyküsü," dediğim anda duruyorum

ve öykü olup olmadığını düşünüyorum. Çünkü hem öyle gibi hem de öykünün sınırlarının çok dışında metinler olduğu için Borges insanı bu ikileme sürüklüyor. *Pierre Menard*'da da Borges bir yazı yazıyor ve bunu Pierre Menard isimli yazarın bibliyografyası olarak okuyoruz. Böyle birisi gerçekte yok. Tamamen kurgusal bir karakter olmasına rağmen, Borges onun üzerine bir yazı kaleme almış. Eserin adı *Don Quixote Yazarı Pierre Menard*. Pierre Menard'ın Don Quixote'u baştan, cümle cümle tekrar yazmaya çalıştığını anlatıyor. Kelimesi kelimesine aynı iki paragrafı alt alta koyuyor Borges, birini Cervantes diğerini Pierre Menard yazdı ve ikisi birbirinden çok farklıdır diyor. Çünkü 1600'lerden 1900'lere neredeyse üç yüz yıl ve bir sürü içsavaş, iki büyük savaş geçmişken, "Don Quixote artık şövalye hikâyelerine inanmıyordu ve ya da tam tersi artık inanılmayan şövalye hikâyelerini kendisi canlandırmak için yollara düşüyordu ve bir tas alıp kafasına takmıştı," gibi bir cümleyi Cervantes'in kurmasıyla Pierre Menard'ın kurması arasında büyük fark olacağını söyleyerek algımızın sınırlarını zorluyor. Biz saf okurlar aradaki farkı düşünürken, üç yüz yıl içinde değişen insan kavramını göz önünde bulundurduğumuzda sahiden öyle olduğunu anlıyoruz. Sınıflar, tarih, kavramlar değişiyor ve Pierre Menard aynı metni tekrar yazarak başka bir iş yapmış oluyor. Anladığım kadarıyla Latin Amerika'da o dönem bu gerçekten iyi irdelenmiş. Cervantes'in *Don Quixote*'unu kopya edip tekrar yazmanın edebiyat değil sanatsal bir eylem olduğunu söyleyebiliriz. Bolaño *Uzak Yıldız*'ın önsözüne bunu koyarak, bize kendini topla, sıradan bir hikâyeye girmiyorsun, çok farklı bir edebiyatla karşı karşıya kalacaksın, diyor.

A.T.: Bolaño için merak unsurunu taze tutan bir yazar diyebiliriz. Meraklanmanın, olay örgüsünün ya da

karakterin peşine düşmenin edebiyatta çok aradığım bir şey olduğunu söyleyemem. Ama bu doğal bir okur dürtüsü ve okuma arzusunu katladığı da bir gerçek.

Carlos Wieder'i ilk kez 1971'de ya da belki 1972'de, Salvador Allende Şili devlet başkanı olduğunda görmüşüm. O zamanlar adı Alberto Ruiz-Tagle idi (s. 15).

Böyle başlıyor. Bir adam başka bir adamdan söz ediyor. Allende'nin devlet başkanı olduğu zaman diyerek, ülkenin iyi niyetle ve iyi duygularla yönetildiği darbe öncesi bir çağdan bahsettiğinin altını çiziyor. Anlatıcımızın karakterine dair hiçbir bilgimiz yok ve yol boyunca da kendine dair hiçbir şey anlatmayacak. Bütün işlevi Alberto Ruiz-Tagle'nin hikâyesini anlatmak. Bolaño'nun bu anlamda da çok özgün bir yazar olduğunu düşünüyorum. Buna benzer başka bir örnek hatırlamıyorum. W.G. Sebald benzese de daha küçük, kısa metinleri olduğu için aynıysa diyemeyiz. Roman yapısı içerisinde kendinden tek kelime bahsetmeyen bir birinci tekil anlatıcıyla karşı karşıyayız. Hakkında tek bildiğimiz, Bibiano'nun en yakın arkadaşı olduğu ve Gemandia kardeşler denen çok güzel ikizlere âşık olmaları. Şiir atölyesine gidiyorlar. Burada, benim yaşımdaykilerle çok tanıdık gelen, sanki kendi ülkemde yaşamış kadar aynı hissi aldığım bir öğrenci, üniversite, entelektüel dünyası tasvirine giriyor. Beni en çok etkileyen kısımdı bu. Sanki ben de onlardan biriydim ve o çağda, orada yaşadım. Bu da, "Dünya tarihi içerisinde ulusların tarihlerini birbirinden ayıran şey nedir?" sorusuna verebileceğimiz çok fazla cevabın olmadığını gösteriyor. Özellikle yeni iletişim türlerinin doğuşundan sonra, zaman bütün ulusları birbirine benzetti. Bugün bunun şahikasını yaşıyoruz. Dünyanın yirmi tane görkemli şehrinin fotoğraflarını yan yana koyup isimlerini

karıştırırsak, spesifik bir işaret olmadıkça kimse o şehrin neresi olduğunu ayırt edemiyor. Roman, 70'lerdeki duygu dünyamızın ve entelektüel dünyada bir arada olduğumuz sosyal çevrenin de onlarınkine çok benzediğini gösteriyor. Dünyanın genel havasının bütün ülkeler üzerindeki etkisinin aşağı yukarı aynı olması gibi. 71-72'de anlatıcı ve Bibiano, iki şiir atölyesine birden devam ediyorlar. Bunlardan bir tanesi Soto'nun atölyesi, bir tanesi de Juan Stein'in. Juan Stein Yahudi kökenli, Litvanyalı ve romanın ilerleyen bölümlerinde onunla ilgili müthiş bir hikâye anlatacak bize. Alberto Ruiz-Tagle de bu atölyelerden birine gidiyor. Tagle farklı, oraya ait olmayan biriymiş gibi tarif ediliyor. Üniversite öğrencisi değil, yaşı onlardan daha büyük.

M.G.: Ama kızlar ona hayran oluyor. En ayırt edici özelliği bu ve gizemli olması diyebiliriz.

A.T.: Gençliğimde benim de çok duyduğum cümlelerden oluşan bir bölümü paylaşmak istiyorum:

Atölyeye katılanların hepsi çok konuşurdu; sadece şiirden değil, aynı zamanda siyasetten, seyahatlerden, (ki ileride başımıza neler geleceğini hiçbirimiz hayal bile edemedik), resimden, mimariden, fotoğraftan, devrimden ve silahlı mücadeleden de söz ederdik; silahlı mücadele bizi yeni bir hayata, yeni bir çağa taşıyacaktı, zira çoğumuzun hayalimdi bu, daha doğrusu hayallerimizin uğruna yaşamaya degecek tek şey olan hayallerimizin kapısını açacak anahtar gibiydi. Üstelik çoğu zaman hayallerin kâbusa da dönüştüğünü de biliyorduk belli belirsiz, ama umurumuzda değildi. Yaşlarımız on yediyle yirmi üç arasındaydı (s. 15).

70'lerin Türkiye'sindeki on yedi-on sekiz yaşındaki gençlere ne çok benziyor.

"**Diyaloglar** dizisine başladığımızda önceliği bizi biz yapan yazarlara verdik. Ardından az bilinen başyapıtlar olarak nitelediğimiz bir diziyle devam ettik. Sonra edebiyatın genç kaynaklarına yöneldik. Dünya edebiyatından genç veya Türkçeye yeni çevrildiği için genç saydığımız yazarları mercek altına aldık. Bir kitapla derinlemesine ilişki kurmanın en verimli yollarından birinin onun üzerine farklı bakış açılarıyla tartışmak olduğunu **Diyaloglar** sayesinde bir kez daha deneyimlemiş olduk."

Edebiyatımızın önemli isimlerinden Ayfer Tunç ve Murat Gülsoy'un 2013'ten bu yana **Diyaloglar** adı altında gerçekleştirdikleri etkinlikler sözden yazıya dönüşüyor. Edebiyatseverlerin büyük ilgiyle takip ettiği buluşmaların video kayıtlarından derlenerek hazırlanan bu kitap, farklı coğrafyaların ve zamanların edebiyatlarıyla sanata, teknolojiye, tarihe, günümüzden geleceğe bir köprü oluşturarak kendini çoğaltan kaynak bir metin haline geliyor.

Dünya Edebiyatı Üzerine Diyaloglar Roberto Bolaño, Guillermo Rosales, Thomas Bernhard, Sâdık Hidâyet, Dag Solstad, Sophie Mackintosh, Hang Kang, Erlend Loe, Jack London, Carlos María Domínguez gibi çeşitli kütalardan yazarların ilgi gören ve gelecekte de ilgi görecek olan romanları aracılığıyla dünyanın ortak kültürünü okurun dikkatine sunuyor.

#inceleme #diyalog #tarih #yaşam #deneyim #dünyaedebiyatı #okumak

